

1883-10-13

SENDER

Susette Cathrine Holten

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rigensgade

Mentioned people:
Molly Bech
Nanny Bech
Christel Boeck
Harald Boisen
Gitte Høyen
N.L. Høyen
Christen Købke
Susette Maribo
Carl Maribo
Carl Ploug
Elise Ploug
Georgia Skovgaard
Niels Skovgaard
P.C. Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Mentioned locations:
Rom, Italien
Civita D'Antino, Italien

Archive:
Mappe 42 nr. 20a-b

TRANSCRIPTION

Mappe 42 brev 20 A
Rigensgade 34 den 13ende Oct. 83
|Halvbesvaret

helbesvaret,

Her går det jo sjarmant.
Italiensk hilsen til [?]

Min egen kjære Gamle!

Nu er jeg her, bare Du kunde komme et lille Svip og titte herind og se hvor fortryllende lækkert her er; især her i Krogen ved mit Skrivebord, med Venedig og gamle Fader Odin opover paa et højst mærkeligt [?Hlidskjalv] af gamle tønder og Kasser og Treben; med japanesiske Hængelamper og smaa Mus og Fugle og alt saadan noget Kram og Masser af Planter der stræber opad og hænger nedover i fortryllende Uendelighed af grønt og Lækkerhed; nar jeg bare havde en Mandolin i et falmet [?grønt] Baand, eller en stor Corca, eller et romersk Oxehorn, men helst Mandolinen, kan Du ikke tage en om Halsen hjem

-2-

med, aa hvad, naar var Du saa sød! Jeg glæder forskrækkeligt til Du kommer hjem til Foraaret.

Nogle Dage har nu paa en lumpen Maade sneget sig hen uden at jeg har mærket det, og jeg længes efter at faa dette af Sted, ikke alene for Din Skyld, da Du vist længes men ogsaa for at faa Luft til nogle andre Breve der svært tynger mig, af Sted. I disse Dage har vi saamænd været to dejlige Skovture; i Lørdags Carl, Harald, Christel Bock og jeg til Strandlyst; ved Klampenborg lejede vi en lille lækker Ponyvogn akkurat til fire, og i den jollede vi af Sted hele Vejen gennem Skoven, der i Aar er saa dejlig som aldrig før, der kan umuligt være skønnere hos dig; en saadan Farvepragt og blaa Himmel og Solskin og mørkeblaat Hav, vi holdt ved Birkemose og var et lille svip der inde, der er mildest talt fortryllende og var den Dag skønnere end noget jeg nogensinde har set; kan Du ikke komme til at længes en Smule og glemme et Øjeblik

-3-

al din Overdaadighed ved Tanken om saadan en lille stille mørkeblaa Skovsø med gyldne Birke vældende udover fine og lette med deres hvide Stammer, og saa de gamle Bøge med alle Grader lige fra det mørkeste grønt, gennem en Verden af Gult fra det lyseste (næsten sølv) til det mest skinnende Guld lige op til Purpur, kig saaa op igennem det mod den

blaa Himmel, og se saa Solen skinne og knittre og straale og sprudle igjennem alt dette; jeg forsikrer Dig, at Dine sorte Cypresser og dine fulde Vinranker er det bare Vand, eller for at tale ædrueligt, ikke er en smule dejlige end dette.

Du har kun en ting, jeg længes efter, de fjærne blaa Bjerge, men de skal være meget fjerne og meget fine, feagtig gjennemmsigtige, Men saa har Du ikke, i det mindste ikke hvor Du nu er, Havet, tænk Dig en Efteraarsdag, mørkeblaat skulper op ad en dansk Skrænt, og saa om Aftenen med en klar Maane skinnende paa sig, og lækkert Maaneskin mellem træerne. Men nu har Du vist faaet nok af den Sort; vi havde det dejligt, var i knusende godt Humør og de var meget venlige paa Strandlyst, I Tirsdags

-4-

Flyttedag, kunde Gudmoder tage med, det var en hel Fest at komme ud fra Flyttelopperne i den mere tiltalende Dyrehave. Vejret var lige saa godt som i Lørdags, og vi nød livet, vi var 8, Gudmoder, Nanny, Molly. Caroline, Carl, Harald, Christel og jeg, vi fik ogsaa fat i en Landrover ved Klampenborg hvor vi alle 8 kom, Carl og Harald paa Bukken, Gudmoder, Molly paa et Sæde, Caroline, Nanny paa det andet og Christel og jeg siddende paa Ryggen eller hvad jag skal kalde det af Vognen med Benene paa Sædet, jeg mindedes Carnevalsvognen i Rom.

Forleden Morgen kom Fru Ploug her, Du ved maaske at hendes Mand er Executor i Fru Høyens Bo, hun bragte to Portraiter: et af Fader og et af Moder til Gudmoder, men paa den Betingelse, at hun testamenterede dem til os, Gudmoder gav nu strax Moders til mig, det er ganske udmærket, saa fortalte hun en passant, da hun mente det dog maaske kunde interessere mig, at de havde for Vurderingssummen kjøbt det Billede fra Rom med Far og Mor og Høyens, jeg blev aldeles overvældet og ligesaa Gudmoder, da vi altid havde været af den Formening, at Du skulde have det, det troede jeg ikke, der var nogen tvivl om, men altsaa har der intet skriftligt været derom og Plougs har intet vist, vi blev begge saa forbavsede at det var umuligt at sige et ord, og jeg lagde næppe mærke til

-5-

Nr. 20b

det følgende, nemlig at Du skulde have Portraitet af Høyens Moder af Købke, da der bagpaa var skrevet Skovgaard, altsaa har det engang været bestemt til Fader og derfor fandt de (Plougs), at Du skulde have det, saa skulde Niels have Skærmen og jeg Tæppet. Det er ganske forunderligt, at Fru Høyen ikke skriftligt har efterladt den mindste Bestemmelse, eller mundtligt har sagt noget til Ploug om, hvad hun ønskede, da han jo dog

fra Høyens Død har været bestemt til Executor, det er altsaa Ploug der ganske paa egen Haand bestemmer og saa at sige (forekommer det mig) skænker milde Gaver ud; kjedeligt, at det, at de ikke kan tænke sig, at det Billede frem for alt maa interessere os, eller ogsaa har de selv faaet en højst ubehagelig lyst til det, det hænger allerede i deres Dagligstue, alle forbavses, Gudmoder, Nanny, Faster o.m.a. har altid troet at Du skulde have det, det har levet som et Sagn, men ingen har noget bestemt at holde sig til, Faster er den eneste, der har en Smule positivt og

-6-

det er endda temmelig vagt hun synes nemlig, at Fru Høyen en Dag Faster sad hos hende, sagde, at Du skulde have det Billede og jeg Skærmen. Men har Du ingen bestemt Udtalelse at holde Dig til, kan Du ikke blot med Bestemthed sige, at Fru Høyen en Gang har sagt til Dig, at Du skulde have det, juridisk er det intet, ved jeg nok, men saa vil Gudmoder gaa op til Plougs og sige, saadan og saadan hænger det sammen. Det er en ubehagelig Historie, men jeg finder ikke vi kan sidde helt rolige ved den, noget maa der gøres. Skriv endelig strax et Brevkort herom, hvad Du ved og synes, vi skal gøre, Du bryder Dig naturligvis ikke om gamle Fru Høyens Portrait, hvis Du kan faa det andet? Eller hvis det kunde lade sig arrangere, saa er Du vel villig til at afhjælpe Plougs det, Vurderingssummen plejer jo altid at være saa godt ingen Ting, og det er saa ærgerligt, at Plougs skal komme saa nemt til det. Dette er jo løse Formodninger, der er ingen der har vovet at sige noget til Plougs. Vist er blot, at Billedet hænger i Plougs

-7-

Stue, hvor dets Plads ikke er.

Min kjære gamle Dreng, Apothekeren siger, naar Du smører Dit Ansigt og Dine Hænder med Carbol om Natten kommer ingen Muscitoer, Du kan enten tage Carbololie eller fortyndet Carbolsyre, ligefrem Carbolvand er vist for tyndt.

Familien i Civita interesserer mig voldsomt, skriver Du ikke snart ordentligt om den, Du skylder mig snart svært Brev, tror jeg, jeg tror, jeg vil skrive en lille Hilsen til Familien, jeg maa faa Gudmoder til at hjælpe mig med at snakke den paa italiensk, saa kan Du sende dem den, hvis Du synes om den, elelrs blott hilse meget fra mig; kan Du ikke faa deres Phothografier, det vilde være morsomt.

Carl søger om Plads paa Landbohøjskolen, som vi meget haaber han faar. Kunde Du bare kigge her ind og se, hvor dejligt her er og hvor glade og lykkelige vi er for hinanden.

Jeg har glemt at sige Dig,

-8-

at jeg var umaadelig begejstret for billedet til Ebbe Puggaard, jeg havde den voldsomste Lyst til at (?knibe] det, og saa sige, at det ikke var kommet. Maler du mange saadan pæne smaa Billeder? Du glemmer da ikke, hvad Du har lovet Din lille Søster, Capri fra Neapel, blaas, Strandbred med Sten.

Du kommer da tilbage til Rom, skriv Dine Planer.

Alt vel her, jeg har bare en voldsom Hoste.

Farvel, Levvel, Hav det godt.

Mange Kys.

Dine Billeder er ikke kommet endnu.

Din egen lille Søster.

Mange Hilsener fra Gudmoder og Carl.

Brevet har nu atter ligget nogle Dage, imidlertid er Gjenstandene fra Fru Høyen kommet, og med dem indlagte Brev til Dig fra Ploug, men da det havde den mærkelige Udskrift turde jeg ikke sende videre, saa skrev jeg til Ploug og fik det Svar, at jeg gjerne maatte sende det, men det behøvedes ikke, da det blot var et Forslag om et lille Billede, hvad for et Billede? Du kan vide, vi er gyselig Spændte paa, hvad det er, og har et lille forfængeligt Haab, at det er noget med det Billede. Skriv endelig strax til mig.

Den lille Hilsen til Familien i Civita faar jeg ikke Tid til denne Gang vil Du foreløbig blot hilse Dem saa venlig.

Thugugade. 54. den 13de Oct. 83.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 42 Nr. 20A

Halsbrevet Helbesvaret

Stalenski helms til Høi- og ned- og op

Min egen hjære Gamle!

Nu er jeg her, bare du kunde komme
me et lille Brev og lille kærind og
se hvor fortryllende lykkeligt her er;
især her i Krogen ved mit Skrivebord,
med Vind og gamle Tænder Odin opover
paa et højt mækkeligt Hvidebælt af
gamle Tænder og Kasser og Treben;
med jøpauisiske Kængelamper og smaa
Blus og Fugle og alt saadant meget Kram,
og Masser af Planter der stræber opad
og hænger nedover i fortryllende Skud-
lighed af Grønt og Lakskehed; naar
jeg bare havde en Mandolin: et fatning
grønt Raad, eller en stor Conca, eller
et romersk Orehorn men helst Mand-
linen, kan du ikke trykke en an Halsbrev

med, en hvad, saa var der saa sagt;
Jeg glæder mig forskrækkelig til den kom-
mer hjem til Foråret.

Noget Dage har nu paa en hempev Maade
nægtet sig hende uden at jeg har mærket det
og jeg længes efter at faa dette af Sted,
ikke alene for din Skyld, men der vist længe
men ogsaa for at faa Lyft til ogsaa at
faa nogle andre Brev, der snart trykkes
mig, af Sted. I disse Dage har vi sam-
meend været to dygtige Skøttere; i Onsdags
Gast, Harald, Kristel Bocher og jeg til Strand-
lyst; ved Klampentzen levedes vi en lille
lækker Ponyrovn skudt til firs og i den
jættede vi af Sted hele Vigen gennem
Skoven, der i det er saa dybt, som
aldrig før, der kan nemtlig være skide,
nu har Sig; en saadan Farsøpragt og
Max Rimmelt, og Solstien, og nedstøbt Høj,
vi holdt ved Birketuen og var et lille Løb
der inde, der er mildest talt fortryllende,
og var den Dag skjønnere nu næst til
nogen Lend har set; men der ikke kommer
til at længe en Saade og glæmme et dybt

at den Overdægtighed ved Tærken en saa
den en lille stille mørkeblaa Skovsg, med
gyldne Birke valdende udover fine og
lette med deres hvide Stammer, og end
de gamle Bøge med alle Grader. Lige fra
det mørkeste grønt, gjennem en Vindue
af Gult fra det lyseste (næsten Hvidt) til det
mest skinnende Guld lige ~~op~~ til Purpur;
hij saa op igjennem det mod den blaa
blaa Himmel, og så saa Solen skinnende og
knitter og stråle og sprude igjennem
alt dette; hi forstod sig at den sorte
Cyprus og de hvide Pindanker er
det bare Vand, eller for at tale ædrueligt,
ikke er en Smule dejlige end dette.
Du har kun en Ting hi længes efter, de
fjerne blaa Bjerge, men de skal være
meget fjære og meget fine, pragtig gjem
nemme. Men saa har du ikke, i det mindste
de ikke hvor du nu er. Havet, tænke sig
det en Ultrasaasag, indhelelt skulpe op mod
en dansk Torvent, og saa om Aftenen med
en blaa skinnende næv sig, og løbent
Mærskis mellem Træene. Men nu har
du vist faaet nok af den Sort, vi havde
det dygtigt, var i krumme godt Humør, og
de var meget venlige kun Strandest, 7 Tiedags.

Flytledag, kunde Gudmader Tage med, det
var en hel Fest at komme ud fra Flyt-
lepperne i den mere tiltalende Dyrehave,
Vejret var lige saa godt som i Lindens,
og vi tog Kvart, vi var 8, Gudmader, Maung,
Mally, Caroline, Carl, Harald, Anslut og vi,
vi fik da ogsaa fat i ^{vi Klamp} end Landover hvor vi
alle 8 kom, Carl og Harald kom, Becken, Gudmader
Mally kom et Løb, Caroline Maung kom det andet, og
Christel og vi sadde paa Ryggen eller hvad vi
skal kalde det af Vognen med Benene paa Sædet,
vi mindede færdvægsregne! Rens.

Føreliden Morgen kom Fru Fløj her, du vid
maaske at hendes Mand er Excentric i
Fru Fløys Bo, hun bragte to Portraiter
et af Fader og et af Moder til Gudmader, men
paa den Betingelse at hun testamenterede
dem til os, Gudmader gav mig strax ~~den~~ Mod.
til mig, det er ganske udmærket, saa fortalte
hun en passant, at hun mente det de maaske
kunde interessere mig, at de havde for Vandring
summen kjgde det Billede paa ~~de~~ ^{for} Fader og Moder og Fløys, jeg blev altsaa over-
veldet og bagefter Gudmader, da vi altid havde
vant af den Formening, at du skulde have
det, det troede jeg ikke der var nogen Trivl
om, men altsaa har der intet skriftligt
veret. derom og Fløys har intet vist, vi blev
begge saa forbausede at det var saa umulig
at eign. et Ord, og vi lagde næppe Mærke til

det følgende, nemlig, at du skulde have
Portraet af Høys Mors og Kølke, da der
bagpaa var skrevet Skovgaard, altsaa har
du en Gang været bestemt til Fader, og
derfor fandt du (Ploeg's) at du skulde
have det, saa skulde Niels have Skjærmen
og jys Tæppe. Dit er ganske forunder-
lig, at Fru Høys ikke skriftlig har efter-
ladt den mindste Bestemmelse, eller
blot mundtlig har sagt noget til Ploeg
om hvad han ønskede, da han jo dog
for Høys Dyd har været bestemt til
Executor, det er altsaa Ploegs der ganske
paa egen Haand bestemmer og saa at sige
(forbikommer det mig) skjærper ~~der~~ ^{der} Gaver
ud; kjedeligt er det, at du ikke har tænkt
sig, at det Billedet fremfor alt min
interesse er, eller ogsaa har du selv
faaet en højst ubehagelig Lyt til det,
det hænger allerede i dens Dagligstue, alle
forbauser. Gudnaden Nanny, Fæder G.m.v.
har al Tid troet at du skulde have det, det
har levet som et Sagn, men ingen har
noget bestemt at holde sig til, Fæder er
den eneste der har en skuld foristot og

og det er endda temmelig søgt, men
synes nemlig, at Fru Høyer en
Dag Fæstet sad hos hende, sagde at
Du skulde have det Billedet af
Højerm. Men har Du ingen bestemt
Methode at holde Dig til, har Du ikke
blot end Bestemt sig, at Fru Høyer
en Gang har sagt til Dig, at Du skulde
have det, juridisk er det intet, ved jeg
nok, men saa vil Gudmoder gaa op
til Ploeg og sige det, saadan og saadan
det saamene. Det er en ubehagelig Historie
men jeg finder ikke i hende ellers helt rolig
ved den, nej det maa der gøres. Saa
endelig strax et Preskript herom, hvad Du
ved, og synes vi skal gøre; Du blyder
Dig naturligvis ikke om gamle Fru Høyers
Portræt, hvis Du har faaet det andet, 2 Eller
hvis det kunde lade sig arrangere, saa
er du vil villig til at afkjøbe Ploegs det,
Vurderingsrammen plejer jo altid at være
saa godt som ingen Ting, og det er end øger
helt at Ploeg skal kunne saa nemt til det.
Dette er jo alt lige Formodninger, der er
ingen der har været at sige noget til Ploeg.
Vist er blot, at Billedet hænger i Ploeg

Stue, hvor dets Plads ikke er.

Min kjære gamle Dreng, Apothekerens
reger, naar du smider dit Ansegt og
glendes med Carbol ^{an} kommer ingen
Muscitoe, du kan enten tage Carbolali,
eller fortyndet Carbolcyre, ligesom Carbol
vand er vist for tyndt.

Familien: Broder interessere mig voldsomt
skriver du ikke snart cordentlig om dem,
du skylder mig snart noget Brev,
tro jeg, j' tro is is skrive et lille
Brev til Familien, j' maa faa Gudnaade
til at hjælpe mig med at smukke dem
paa italiensk, saa kan du sende dem
dem hvis du synes om dem, eller blot
hilsen meget fra mig, kan du ikke
faa deres Portretter, det vilde være
miserabelt.

Carl søger en Plads paa Landbohøjskolen
som is meget haaber han faar.

Skander du bare hejse her ind og se hvor
dejligt det er og hvor glade og lykkelige vi er
for hinanden.

Jeg har glemt at sige dig, at j' var uende-

begejstret for Billedet til Ulves Puggen
j harde den voldsomme Lyt til at
skrive det, og saa sig at det ikke er
kommet.

Maler den mange ender paa en
Billedet? — — — — — den glimmerer den ikke

hvor du har lavet den lille Tjener, Cabri i Skovs. blaat, —
Strand med sten.

Der kommer da tilbage til Rens, skriv den
Planen.

Alt vel her, j har bare en voldsom
Herte.

Farvel, Leve! Har det godt.

Mange Kys.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 42 Nr. 20 B

den Billedet er ikke kommet endnu.

Min egen lille Tjener.

Mange Hilsener fra Gudmund og Gerd.

Brevet har nu atter ligget nogle dage; i midtesten er Gustavsen fra den Høje
komme, og med den indlagte Brev til dig fra Borg, men den det havde den
mestkelige Udskrift, fordi j ikke sendte det udskrevet, saa stans j til
Ploug og fik det saa, at j gerne maatte sende det om den det indskrives ikke
den det det var et Forslag om et lille Billede. Hvadfor et Billede?
Der kan vi er meget spændt paa hvad det er, og har
et lille forspørgsel Haab om at det er noget med det
Billede. Skriv endelig snart til mig.

Den lille Hilsen til Familien i København naar j ikke til til
Anna Gay vil der selvfølgelig det ikke den saa meget.